

MÁRIA RÁZUSOVÁ-MARTÁKOVÁ

TRI ROZPRÁVKY Z NEBA

KLASICKÉ PRÍBEHY PRE DETI

PERFECT

MÁRIA RÁZUSOVÁ-MARTÁKOVÁ
TRI ROZPRÁVKY Z NEBA

© Mária Rázusová-Martáková (dedičia) / LITA, 2013
© Vojtech Stašík (dedičia) / LITA, 2013
Slovak edition © Perfekt 2013

TRI ROZPRÁVKY Z NEBA

Autorka textu: Mária Rázusová-Martáková
Úprava textu: Peter Karpinský

Autor ilustrácií: Vojtech Stašík
Ilustrácie Vojtecha Stašíka sú majetkom SNK – Literárneho múzea v Martine.

Knihu svojho detstva znovu objavil Peter Priputen, priniesol do vydavateľstva Perfekt a venuje ju všetkým deťom.

Editorka: Magdaléna Gocníková
Jazyková redaktorka: Zuzana Vrábelová
Grafická úprava: Pavol Janoško, DTP Perfekt

Vydal Perfekt, a. s., Karpatská 7, 811 05 Bratislava,
ako svoju 661. publikáciu.
Rok vydania 2013
Prvé vydanie

Tlač: Polygraf Print spol. s r. o., Prešov

ISBN 978-80-8046-631-2

www.perfekt.sk

LÍSTOK DO NEBA

Svätý Peter vyjde ráno
pred nebeské vráta,
keď tu práve poštu nesie
Katarína svätá.

Plnú nôšku – list na liste,
haky-baky samé,
a na jednom zablysnú sa
tri kopčeky známe.

„Hľa, pozrime,“ svätý Peter
natešene vraví,
„nuž veď nám to píšú deti
priamo z Bratislavy!“

Spomenul si starý baľko,
jak to bolo niekedy,
keď šli pozrieť s Kristom Pánom
na Slovensko do biedy.

Putovali po salašoch,
potom zimou skrehlí
zavše oni – vandrovníci
do dediniek zbehli.

Dali im tam jedlo, nocľah
i milého slova,
čo sa rado, veľmi rado
na dno srdca schová.

Spomína si na tie cesty
svätý Peter starý,
ústa sa mu usmievajú,
radosť svieti v tvári.

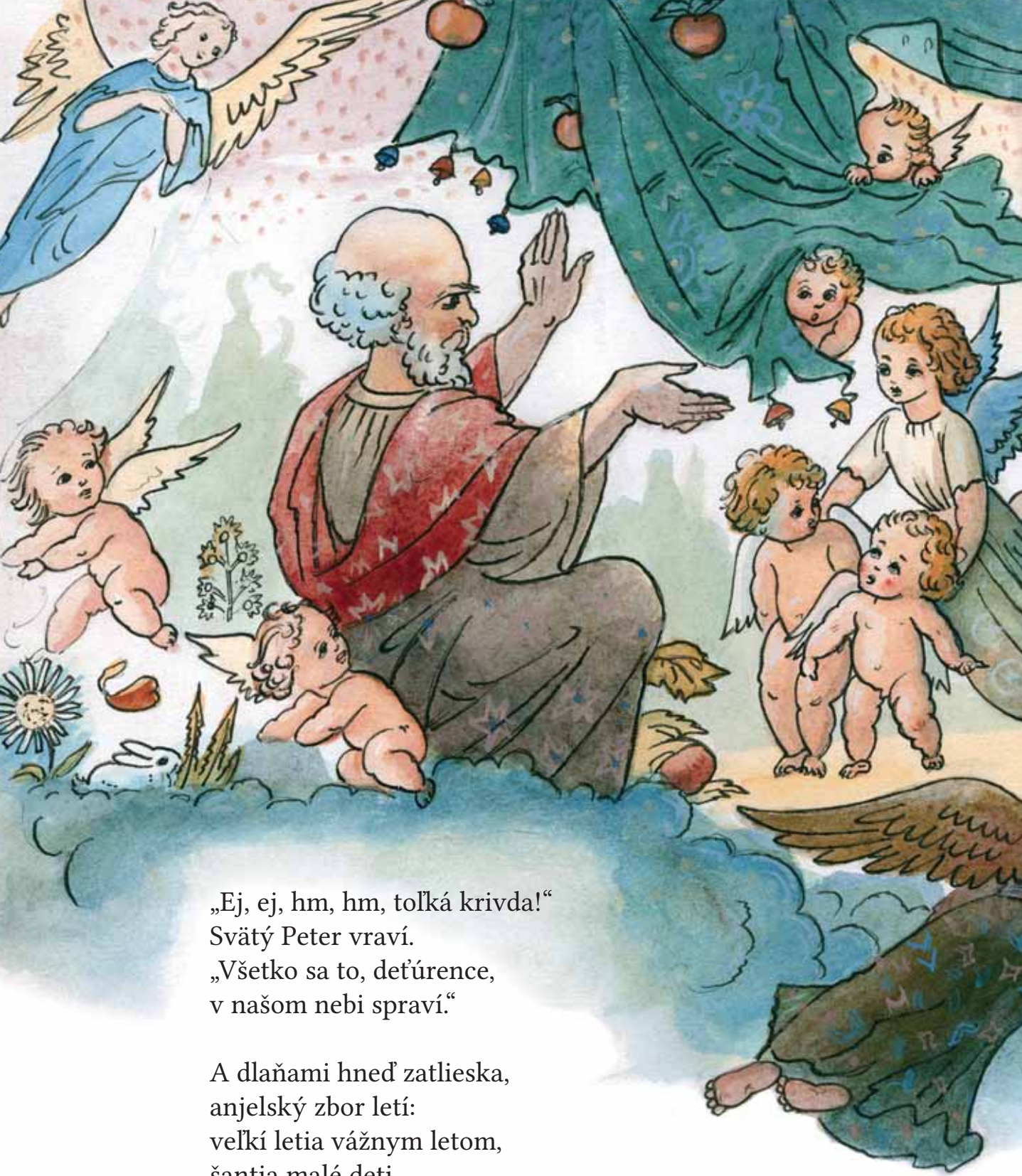
Berie chytro list do ruky
a bums! – rajská brána.
Boží vrátnik nedočkavo
okuliare zháňa.

Píšu deti z Bratislavy,
píšu lístok biely,
že by snehu, že by
sánkovačku chceli.

Že je smutná taká zima,
keď je cesta suchá,
keď len na tvár a do chrbta
ostrý vietor fúka.

Pekne prosia anjeličky
nech nasypú snehu,
aby mohli so sánkami
rozletieť sa z brehu.

„Ej, ej, hm, hm, toľká krivda!“
Svätý Peter vraví.
„Všetko sa to, deťurence,
v našom nebi spraví.“

A dlaňami hneď zatlieska,
anjelský zbor letí:
veľkí letia vážnym letom,
šantia malé deti.

Hneď sa zhrčia kolo Petra,
v tvári trochu bleďí:
– prečo mu zas v dobrých
očiach
taká prísnosť sedí?!

„Ticho,“ Peter odkašle si,
podíva sa zboku:
„Ktoríže ste rozsypali
snehu tohto roku?“

Hrba sa ich prihlásila.
Peter zdvihol hlavu:
„Nuž a prečo obišli ste
mesto Bratislavu?“

„Tá je nnnnízko...“ bojzljivo najstarší z nich riekne.
„Ach, huncúti, máte vy tu za poriadky pekne!“

Je vám nízko? Snežíte len na tatranskú hoľu?
Sem lopaty! Tento kopec zhádzte rýchlo dolu.

Spúšťať krúpký – mäkký páper, sniežik ligotavý, nech si zvýsknu aj tie moje deti z Bratislavy!“

Keď anjeli pozmetali
všetky vločky na zem,
svätý Peter dal im za trest
veľmi prísnu kázeň.

Potom kúty otmaveli,
prišla nôcka tichá...
O chvíľu už všetko v raji
sladkým spánkom dýcha.

POTRESTANÉ SLNIEČKO

Dve odbili po polnoci,
svätý Peter vstáva;
ochkal, stenal od večera
– bolela ho hlava.

Bim-bam, bim-bam, bim a bam...
sluhov neba rýchlo zvolá.
Pribehli hneď anjelici,
stáli si do kola.

„Ty choď vzbudiť Slnko zlaté,
nech už na deň brieždi.
Ty Mesiačik volaj domov,
ty choď zhášať hviezdy!“

Tak oddávna povinnosti
pripomína v rade,
poriadku vždy musí učiť
všetky duše mladé.